

kan opnaa svensk Naturalisationsbevilling, vil en Regel som den foreslaaede, hvorefter Generhvervelse af dansk Indfødsret kun vil omfatte den, der ikke inden den 29. August 1943 havde taget Ophold i Sverige, være egnet til at adskille de svenske Naturalisationer, der er foretaget af Hensyn til de under Danmarks Besættelse herskende særlige Forhold, fra normale Naturalisationstilfælde.

Da det er muligt, at den svenske Statsborgerret i nogle Tilfælde først er blevet bevilget kort Tid efter den 5. Maj 1945, foreslaas det, at Loven kommer til at gælde svenske Naturalisationer, foretaget i Tiden fra den 29. August 1943 til den 1. Juni 1945.

For at give de af Forslaget omfattede Personer rimelige Muligheder for at afvikle deres Forhold i Sverige og for at vende tilbage til Danmark, foreslaas det at sætte den 1. Juni 1946 som afgørende Frist. Personer, som ikke er vendt tilbage senest denne Dag, vil saaledes forblive i Besiddelse af svensk Statsborgerret og kan kun generhverve dansk Indfødsret paa sædvanlig Maade ved Optagelse paa en Lov om Indfødsrets Meddelelse.

Det bemærkes, at man hverken fra dansk eller fra svensk Side har anset det for fornødent at give de paagældende nogen Adgang til at forbeholde sig svensk Statsborgerret (Optionsadgang).

Til § 2.

Bestemmelsen tager Sigte paa saadanne Tilfælde, hvor Faderen (for udenfor Ægteskab født Barns Vedkommende: Moderen) forbliver i Sverige eller er afgaaet ved Døden, medens Barnet selv er vendt tilbage til Danmark. Endvidere vil Bestemmelsen faa Betydning, hvor Barnet er fyldt 18 Aar, eller hvor en Søn har indgaaet Ægteskab, inden Faderen (Moderen) har generhvervet Indfødsret efter § 1, idet Barnet i saa Fald ikke vil være omfattet af Forslagets § 5.

Til § 3.

Undtagelsen tager Sigte paa de Tilfælde, hvor en Person, som ellers vilde omfattes af §§ 1—2, enten senere har erhvervet fremmed Statsborgerret i et andet Land end Sverige eller, for saa vidt angaar Kvinder, har indgaaet Ægteskab med en Ud-lænding. I disse Tilfælde vilde Anvendelsen af Reglerne i §§ 1—2 kunne forvolde betydelig Forstyrrelse i den paagældendes Forhold, hvorfor eventuel Generhvervelse af dansk Indfødsret bør være afhængig af, at han eller hun indgiver sædvanligt Andragende derom.

Til § 4.

Da det maa anses for hensigtsmæssigt, at de Personer, der generhverver Indfødsret

efter Loven, i alle Henseender stilles saaledes, som om det ved en Nødssituation foranledigede Statsborgerretsskifte aldrig havde fundet Sted, foreslaas der optaget en herpaa sigtende Regel. Reglen vil bl. a. faa Betydning i Forhold til Bestemmelsen i § 5 i Lov Nr. 123 af 18. April 1925 om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret.

Til § 5.

Reglen i 1. Stk. er i Overensstemmelse med de i Indfødsretslovgivningen iøvrigt gældende Principper om Hustruers og mindreaarige Børns statsborgerlige Stilling. For at undgaa dobbelt Statsborgerret foreslaas det ogsaa her, ligesom i Forslagets §§ 1 og 2, at gøre Erhvervelsen af dansk Indfødsret afhængig af, at de paagældende har eller tager Bopæl her i Landet.

Paragraffens 2. Stk. tilsigter at give Hustruer og Børn samme Retsstilling som den, de vilde have haft, hvis Manden (Faderen) ikke nødtvungent havde søgt svensk Statsborgerret. Heraf følger f. Eks., at et Barn, der er født, efter at Faderen havde erhvervet svensk Statsborgerret, i Forhold til Bestemmelserne i § 5 i Loven af 18. April 1925 anses som danskfødt.

Til § 6.

Ogsaa andre end danske Statsborgere, f. Eks. fremmede jødiske Flygtninge, har under Besættelsen maattet søge Tilflugt i Sverige. For saa vidt saadanne Personer var født her i Landet, vilde de kunne erhverve dansk Indfødsret, saafremt de uafbrudt havde Ophold her indtil det fyldte 19. Aar, jfr. § 2 i Loven af 1925, og det skønnes urimeligt, om de tyske Forfølgelser skulde have til Følge, at de paagældende Personer i Forhold til den danske Lovgivning skulde indtage en ringere Stilling end den, de ellers vilde have haft.

Ganske vist aabner Ordlyden af Bestemmelsen i § 2 i Loven af 1925 den Mulighed at fortolke denne Lovbestemmelse saaledes, at de paagældende Personer til Trods for deres Ophold i Sverige omfattedes deraf. En saadan Fortolkning vil imidlertid være i Strid med den Praksis, som er blevet fulgt overfor f. Eks. her i Landet fødte tyske Statsborgere, der under Krigen har haft Arbejde i Tyskland eller aftjent tysk Værnepligt. Man har derfor fundet det nødvendigt, at der i Loven optages en Regel som her foreslaet.

Det foreslaas, at Reglen i § 6 ikke kommer tyske Statsborgere til gode, idet de Motiver, der kan have bevæget en ung tysk Statsborger til under Besættelsen at tage